

SUCCULENTA

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING VAN LIEFHEBBERS
VAN CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

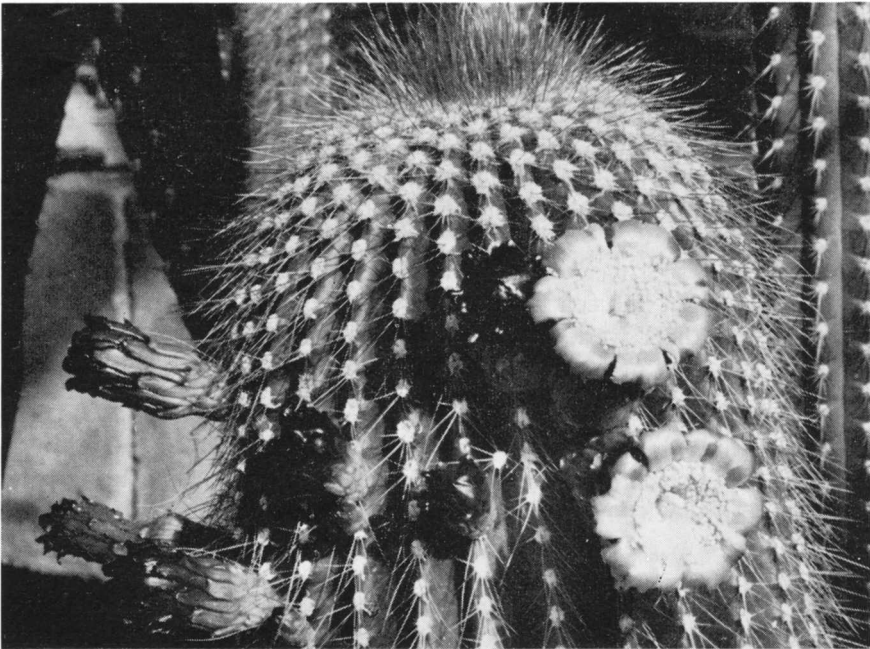

Fig. 35

foto: Buining

Neobuxbaumia polylopha (DC.) Backbg
(Zie het artikel op pagina 72)

Van de Redactie

Er is gedurende de laatste jaren een streven merkbaar geworden tot het oprichten van clubs om op die wijze te komen tot grotere samenwerking en om aldus in het bezit te geraken van meer en beter materiaal.

Dit is natuurlijk niets nieuws, ook in het verleden hebben we dergelijke clubs gekend en in het buitenland bestaan er nog. Vele hebben een tijd lang goed gefunctioneerd, maar de activiteiten zijn steeds op een bepaald moment verminderd, meestal doordat er te weinig drijvende krachten waren, zodat het uitvallen van één persoon voor de club al rampzalige gevolgen had.

Toch is de club een nuttig instrument en we kunnen blij zijn, dat er op verschillend gebied wederom club-activiteit te bespeuren is.

Dat ze effectief kunnen werken blijkt wel uit een lijst, die ik ontving van de Phyllo-club, een lijst, waarin alle cultuurvariëteiten van deze groep, die in Nederland aanwezig zijn, vermeld staan. Niet alleen bloemkleur staat er bij, zelfs is aangegeven, welke liefhebbers ze in hun bezit hebben.

Ik geloof, dat dit een goede weg is om op voort te gaan. Natuurlijk is het een heel werk een inventaris te maken van het aanwezige materiaal, maar op het werk mag dit niet afspringen: liefhebbers zien in het algemeen in het geheel niet tegen wat werk op.

Het resultaat is in het geval van onze Phyllo-club waarlijk verbluffend, wie had ooit gedacht, dat in Nederland 283 cultivars aanwezig zouden zijn? En hoe doeltreffend kan men thans nieuw materiaal bestellen of ruilen.

We wensen de leden en vooral de organisatoren van deze club veel succes met hun pogingen een zo groot mogelijk sortiment bijeen te brengen en de historie van de groep na te vorsen en we hopen, dat andere clubs dit voorbeeld zullen volgen.

Voorzitter: A. F. H. Buining, Burg. de Beaufortweg 10, Hamersveld (U.), Tel.: 03496-226.

Secretaresse: Mevr. J. Grullemans van Berghem, Heereweg 19, Lisse, Tel. 02530-3439.

2e Secretaresse: Mevrouw E. Verduin-de Bruyn, Wilhelminastraat 28, Pijnacker.

Penningmeester: G. D. Duursma, Spoorstraat 106, Leeuwarden, Postrekening no. 83 35 50.

Redacteur: B. K. Boom, I.V.T., Postbus 16, Wageningen, Tel. 08370-3141, thuis tel. 2146.

Redactiecommissie: C. Bommeljé, D. J. v. Vliet, en H. van der Velde.

Bibliotheecaresse: Mevr. H. Vriesendorp-v. Aaldren, Ligusterweg 2, Oostvoorne.

Kopij moet uiterlijk de 18de van de maand in het bezit van de redacteur zijn.

De soorten, variëteiten en vormen rond *Gymnocalycium mihanovichii*

Vóór alles moge ik vaststellen, dat de studie van de groep planten rond *Gymnocalycium mihanovichii* nog lang niet voltooid is.

Hoewel de bekende thans gestorven cactusvriend en idealist A. V. Fric het type van *G. mihanovichii* reeds voor het eerst in 1903 in het noordelijk deel van de Chaco van Paraguay vond, en pas 23 jaar later, n.l. in 1926 in het noordelijk deel van Argentinië, de var. *stenogonum*, bestond nog bij lange na niet de zekerheid, dat de groep van variëteiten en vormen rond deze fraaie soort daarmee uitgeput was.

Deze onzekerheid bleek juist te zijn en werd bevestigd, toen de bekende cactusvriend Adolfo Maria Friedrich in de jaren 1932—1935 als oorlogscorrespondent het leger van Paraguay in het grensconflict met Boliviaë begeleidde.

De Zwitserse Professor in de botanie Dr. Hassler verzocht Friedrich zo mogelijk de cactusflora van Paraguay te onderzoeken, daar hij immers als oorlogscorrespondent daartoe zo goed in de gelegenheid was.

De Chaco is namelijk ondoordringbaar en wild. Doordat vanwege het leger straten en wegen werden aangelegd, kwam de Chaco gedeeltelijk vrij voor onderzoek en A. M. Friedrich verzamelde nu in de jaren gedurende dit conflict met de grootst denkbare moeite, gevaren, ontberingen en halsbrekende toeren met hulp van soldaten, veel nieuwe en nog niet bekende soorten, waaronder *G. mihanovichii* en de var. *friedrichii* die door Werdermann naar A. M. Friedrich werd genoemd.

Wat deze, nu oude heer Friedrich ten behoeve van het onderzoek van de cactusflora van Paraguay gedaan heeft, wil ik hieronder graag vermelden.

A. M. Friedrich vond in de jaren van de Chaco-oorlog 74 soorten cactussen, namelijk 5 *Echinopsis*, 20 *Cereus*, 4 *Rhipsalis*, 22 *Opuntia*'s, 2 *Quiabentia*, 2 *Pereskia*, 1 *Pfeiffera* en een aantal andere toen nog niet bekende soorten.

Dit was voor de toenmalige verhoudingen een wel enorme prestatie, die helaas niet die waardering vond, die verwacht mocht worden. Mijn vriend Friedrich was veel te bescheiden om naar publiciteit te streven en anderen buiten deze omstandigheid rijkelijk uit.

Gelukkig kon ik nu na bijna 30 jaren met de heer Friedrich in contact komen, die ik als een bijzonder fijn mens leerde kennen. Van hem ontving ik belangrijke, gedocumenteerde gegevens, zoals 50 opnamen van vindplaatsen, in hoofdzaak van *Gymnocalycium* en tevens een kaart met aangeduide groeiplaatsen uit de jaren waarin hij verzamelde.

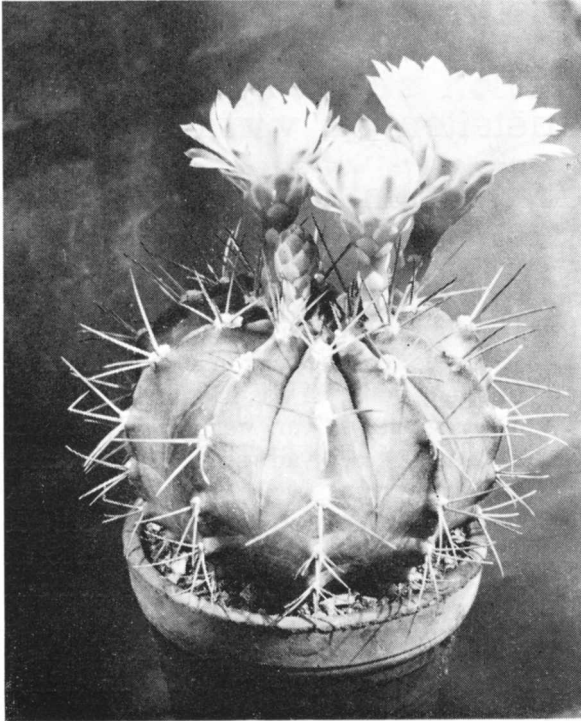

Fig. 36

Gymnocalycium mihanovichii var. *melocactiforme*
Pazout

Foto: Ing. Pazout

Om nu deze moeizame arbeid voldoende lonend te maken, verzocht ik Ing. Pazout en Dr. Valnicek te Praag, om gezamenlijk dit werk ter hand te nemen.

Een interessant feit is, dat het type van *G. mihanovichii* en zijn var. *stenogonum* beide groenachtig gele bloemen hebben, die zelfs bij de meest intense zonnestralen zich slechts tot ongeveer de helft openen, welke eigenaardigheden bij alle andere tot dusverre gevonden soorten, variëteiten en vormen niet voorkomen.

Het schijnt daarom, dat de beide eerstgenoemde planten sterk verwant zijn. Hoogstmerkwaardig is daarbij, dat de vindplaatsen van het type en de variëteit zelfs voor Zuidamerikaanse begrippen zeer ver uiteen liggen. Het type immers werd in het noorden van Paraguay gevonden en de variëteit in Noord Argentinië. Men kan dus gevoeglijk aannemen, dat het verspreidingsgebied van de soorten, variëteiten en vormen rond *G. mihanovichii* zich in de lengte uitstrekt van Bahia Negra in Noord Paraguay tot Noord Argentinië, ten noorden van Resistencia en ten zuiden van de Rio Bermejo. Dit is een afstand van zeker 1000 km en men weet nog niet wat zich allemaal in deze onherbergzame gebieden bevindt.

Samenvattend zijn thans de volgende soorten en variëteiten bekend:

G. mihanovichii en de var. *stenogonum*, *G. friedrichii* en de variëteiten *angustostriatum*, *fleischerianum*, *melocactiforme* en *piraretaense*.

Nog niet opgehelderd zijn de vormen: *G. mihanovichii* 17A/Buining; *G. mihanovichii* „Yrendague” (door Friedrich gevonden in 1962, thans in mijn bezit); *G. spec.* van San José, Oost Bolivië. Voorts zaden van 3 soorten uit de groep van *G. mihanovichii* die Friedrich mij in 1964 zond.

Nog zou ik willen opmerken, dat wij helaas nog lang niet weten hoe groot de groep planten rond *G. mihanovichii* is. Botanische onderzoekers zullen moeten trachten deze problemen op te lossen.

De laatste verzamelreis die de heer Werner Hoffmann van het botanisch instituut van de universiteit van Heidelberg in de jaren 1963/1964

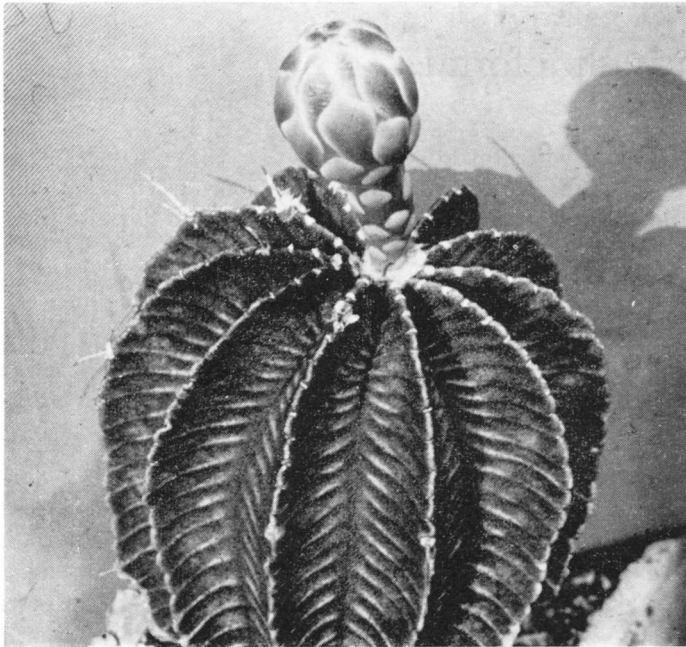

Fig. 37

Foto: Ing. Pazout

Gymnocalycium mihanovichii var. *angustostriatum*

door Zuid Amerika maakte, leverde ook uit Paraguay enkele herontdekkingen op van planten die lang als verdwenen golden. Daaronder was ook een plant, die Hoffmann in de buurt van Filadelfia in Paraguay vond en die genoemd werd *G. mihanovichii* var. *piraretaense* subvar. *filadelfiense*. Er werd echter met zekerheid vastgesteld, dat deze subvariëteit identiek is met het type *G. mihanovichii*.

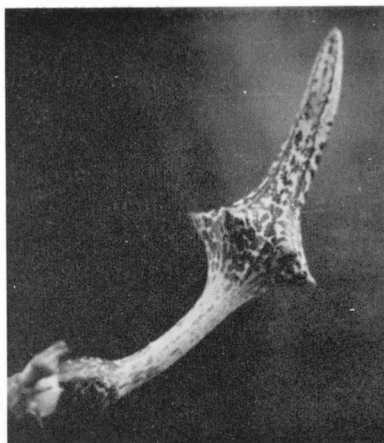
Wie deze naam gaf is onbegrijpelijk, want dergelijke volkomen overbodige naamgevingen dienen eindelijk eens achterwege te blijven.

Wij cactusidealisten verheugen ons in iedere importplant, zien daarin zijn vaderland met zijn ongereptheid en wildheid. Vrij van „managerziekte” en „beschrijvingslust”, wachten wij op de eerste knoppen — dat is onze wereld.

Fig. 38,
Ceropegia stapeliaeformis in knop
foto: Noltee

FRANS K. A. NOLTEE en
H. VAN DONKELAAR

Ceropegia *stapeliaeformis*

De plant die wij ditmaal aan u willen voorstellen is voor de meeste succulentenliefhebbers geen onbekende. De soort werd reeds in de eerste helft van de vorige eeuw beschreven en wel door de Engelse plantkundige Haworth (Phil. Mag. 1827, 121).

De plant wijkt sterk af van de vorige maal besproken *C. barklyi* en wordt door Herbert Huber ingedeeld in de sectie *Coreosma*, samen met *C. stapeliaeformis* var. *serpentina* en var. *cimiciodora*. Deze laatste twee verschillen van de nu behandelde plant voornamelijk door de anders gevormde bloemen.

Beschrijving: Een echte klimplant met stengels die langer dan 1,5 meter kunnen worden. De stam is onderaan vrij dik (1,5–2 cm) en min of meer rond; het bovenste deel, dat de bloemen draagt, is slechts enkele millimeter dik. De plant heeft vlezige stengels en slechts rudimentaire bladeren en lijkt daardoor inderdaad iets op een *Stapelia*. De dof-groene, met grijsbruine vlekken getekende stengel heeft de eigenaardige gewoonte zich soms met de punt in de grond te boren, daar een stuk door te groeien en vervolgens weer op te duiken.

De bloemen zitten tot 4 of meer bij elkaar, zijn opwaarts gericht en bloeien verscheidene dagen achtereenvolgend, de bloemsteel is ca 5 mm lang, de kelk is klein, de slippen zijn driehoekig, 3 mm lang. De bloemkroon is 5,5–6,5 cm lang, de bloembuis is aan de basis iets breder, naar boven trechtervormig, heeft 5 gebogen, afstaande slippen, is van buiten kaal, aan de basis en naar de top witachtig en donkerbruin gevlekt. De slippen zijn aan de voet breed en naar boven toe plotseling smal toegespitst en a.h.w. samengevouwen, van buiten kaal en donkerbruin, aan de binnenzijde wit en behaard. De bloembuis is van binnen tot onderaan kaal. De buitenste corona heeft 5 korte, gele, tweepuntige slippen, de binnenste corona is lijnvormig, met de slippen over de helmknoppen heen, rechtstandig en naast elkaar.

Verspreiding: Kaapkolonie, o.a. in de districten Uitenhage, Albany, Somerset en Graaff Reinet.

Fig. 39

Ceropegia stapeliaeformis
de bloemknop begint zich
te openen

foto: Noltee

Vermenigvuldiging. 1. Zaaïen. Dit is in het geheel niet moeilijk, daar het zaad, zoals bij de meeste Asclepiadaceae, snel ontkiemt. Het zaad is tamelijk groot en daarom bedekken we het met een dun laagje grond. Na ongeveer een week zijn de meeste zaadjes al ontkiemd. Het is zaak ze niet al te lang onder glas te houden, omdat er dan door te grote luchtvochtigheid snel uitval optreedt. Na ongeveer een maand kan men ze verspenen. Het eerste jaar kunnen ze ongeveer 5–8 cm lang worden. In het tweede jaar kunnen we ze oppotten, waarna ze in het derde jaar kunnen bloeien.

2. Stekken: Om snel een bloeibare plant te krijgen is stekken de

Fig. 40

Ceropegia stapeliaeformis
de bloemknop geheel
geopend

foto: Noltee

aangewezen manier. Voorwaarde is natuurlijk, dat we een grote plant met scheuten hebben. De stekken snijden we het liefst bij een knoop of vlak langs de stengel af. We leggen ze eerst ongeveer 10 dagen te drogen; daar ze nogal eens bloeden, verdient het aanbeveling de wond in houtskool te steken. Het stekken gaat het vlugst in een plastic pot gevuld met perlite. Na het steken van de stek eerst goed water geven, daarna een dag of tien wat droger houden. Na een maand kunnen ze geworteld zijn. De beste tijd om te stekken is het voorjaar.

De gewortelde stek zetten we op een zonnige plaats, liefst tegen een wand, hoewel de stengels ook via een draad omhoog klimmen. Doordat *C. stapeliaeformis* van veel zon houdt, is het een vetplant die zonder moeite tussen cactussen gekweekt kan worden. Ze zijn bestand tegen veel droogte. In de winter is de kleur van de stengels bruin, terwijl in de zomer, als ze aan de groei zijn, de kleur bruin-groen is.

Een zaailing moet 20–30 cm lang zijn, voordat hij begint te ranken; is het eenmaal zover, dan kunnen we bloemen verwachten, bij een grote plant niet een enkele, maar honderden. Ze bloeien dan ook vanaf april tot november-december.

De grond moet goed doorlatend zijn, ongeveer 1/3 grof zand, verder klei en bosgrond. Bij stagnerend water treedt er vlug rotting op, zodat we weer moeten gaan stekken om de plant te behouden. In de winter weinig of geen water geven, 's zomers veel. Door te lage temperatuur en te hoge luchtvochtigheid in de winter treedt ook snel rotting op. Minimum temperatuur 5–8 °C.

Al met al is het een vetplant, die de cactusliefhebber beslist niet mag missen in zijn kas, temeer daar hij zich tussen de cactussen goed thuis voelt.

A. F. H. BUINING

Neobuxbaumia polylopha (DC.) Backbg.

(Zie de afbeelding op de voorpagina)

Zij die het voorrecht hebben met vakantie eens naar het zuiden te kunnen trekken en daar rond de Middellandse Zee bepaalde botanische tuinen bezoeken, zoals onder anderen de „Jardin Exotique” in Monaco, zullen versteld staan over de enorme reuzen onder de zuilvormig groeiende cactussen aldaar.

Tot de bijzonder indrukwekkende reuzen behoort ongetwijfeld *Neobuxbaumia polylopha*, beter bij ons bekend met de geslachtsnaam, die Salm-Dyck haar gaf in 1849, namelijk *Pilocereus*.

Het zijn enorme, naar de blauwe hemel torende, dikke zuilen met veel

fijne ribben (vandaar de naam *polylophus*), die wel tot 10 à 12 meter hoog kunnen worden. Bovenaan ziet men dan in het verschiet enkele bloemen of bloemresten, die door de grote afstand weinig indruk maken.

Het begrip *Pilocereus* spreekt ons liefhebbers in het noorden altijd aan. Men wil graag de moeilijke soorten kweken, die sterk tot de verbeelding spreken; meestal overleven *Pilocereus* en dergelijke planten niet zo heel veel jaren onze gure, koude winters.

Mijn exemplaar van vóór de oorlog overleefde deze niet, zodat daarna een flinke zaailing werd aangeschaft, die vervolgens op een zeer zware *Trichocereus spachianus* werd geënt. De plant groeide voortreffelijk en bereikte na een 10-tal jaren een hoogte van ongeveer 60 cm bij een dikte van circa 14 cm. Wie schetst mijn verbazing, dat in de zomer van 1960 zich knoppen vertoonden als glanzende, bijna zwarte, knobbeltjes. De prachtige, interessante bloemen, geheel gevuld met de meeldraden, kwamen weldra uit en met zekere trots toonde ik de plant aan de kasbezoekers. Sedertdien bloeit zij ieder jaar, waaruit wel blijkt, dat deze reus onder de zuilvormigen soms reeds als vrij kleine plant bloeit.

Met een minimumtemperatuur van circa 6 °C. heeft de cultuur bij mij nooit moeilijkheden gegeven.

In het algemeen zorg ik er echter wel voor, indien door een of andere omstandigheid de temperatuur in de winter in de kas gedurende de nacht wat angstig laag is gedaald, om tijdens de daarop volgende dag deze temperatuur flink op te jagen (indien dit althans niet door een warm winterzonnetje gebeurt), waar de planten erg dankbaar voor zijn en wat enigermate overeenkomt met de grote temperatuursverschillen in hun vaderland.

Backeberg stelde voor deze soort in 1938 het geslacht *Neobuxbaumia* op, dat door Buxbaum erkend wordt.

Voor een nadere omschrijving van geïnteresseerden moge ik verwijzen naar :

Berger in „Kakteen”, 1929, pag. 156.

Werdermann in „Blühende Kakteen und andere Sukkulente Pflanzen” 1933, plaat 66.

Backeberg in „Blätter für Kakteenforschung” 1938-6 en in „Die Cactaceae” 4 : 2208 (1960).

Krainz en Buxbaum in „Die Kakteen” 1960, C III.

Phyllocactussen VII

Niettegenstaande Phyllo's gemakkelijk zijn te kweken — men ziet ze vaak tussen andere kamerplanten op vensterbanken in bloei komen — zijn er evenwel liefhebbers die met deze planten minder succes hebben, wat te wijten is aan een verkeerde behandeling. Uitgaande van de kamercultuur zullen we een en ander nader bezien waarbij we, zoveel als mogelijk is, ons zullen richten naar de omstandigheden waaronder de stamouders van onze Phyllo's op hun natuurlijke groeiplaatsen leven. De meeste

Fig. 41

foto: van Arkel

Epiphyllum hookeri

groeien in tropisch Amerika waar ze in oerwouden epifytisch leven op eeuwenoude bomen.

Tussen de keerkringen staat op het midden van de dag de zon twee maal per jaar loodrecht boven het punt van waarneming; bij de laagste stand van de zon en op het midden van de dag is de invalshoek van de zonnestrallen nooit minder dan circa 45 graden. De dag en de nacht zijn er bijna gelijk; bij de evenaar geeft een langste dag $12\frac{1}{4}$, een kortste dag $11\frac{3}{4}$ uur zonneshijn, een verschil dus van een $\frac{1}{2}$ uur; bij de keerkringen is dit verschil ruim 1 uur. De gesteldheid van het weer en van de lucht resulteert in verscheidene klimaten; voor ons zijn van belang het equatoriaal en het sub-equatoriaal klimaat, beide vochtige klimaten.

Het eerste kenmerkt zich door zeer grote vochtigheid zonder droge

tijd, het tweede wijkt hiervan af door een min of meer droge tijd van ca. 2 maanden, na enkele maanden gevolgd door een korte droge tijd. Beide klimaten lopen geleidelijk in elkaar over. De temperatuur varieert van 18 tot 35 °C., meestal slechts van 22 tot 28 °C. Het verschil in temperatuur tussen de warmste en de koudste maand en tussen de dag en de nacht is zeer gering, beide meestal ± 2 °C. In de oerwouden is de temperatuur nog meer uitgesproken gelijkmatig, hier wordt de warme lucht vastgehouden door het beschuttende bladerdak waaronder een gedempt licht heerst; slechts een gezeefd zonnetje kan hier doordringen. De planten ontvangen hier een gelijkmatige, beperkte lighthoeveelheid, bij gelijkmatige temperatuur en zeer grote luchtvochtigheid door het verdampende, neerdruppelende regenwater.

Een groot gedeelte van de stamouders groeit hoog in de bomen, waar de eeuwenoude stammen zich hebben vertakt en waar in de oksels van deze vertakkingen zich een massa gevormd heeft van verteerde bladeren, rottende takjes, resten van gestorven insecten, uitwerpselen van vogels enz. Deze, door het ontbreken van mechanische druk, losse, poreuze, doorlatende, humusrijke, voedzame massa is de voedingsbodem van de botanische Phyllo's. De groeiwijze is afhankelijk, hoewel de takeinden naar boven ombuigen en naar het licht neigen. Op de meterslange takken vormen zich luchtwortels, met stevige kern en kurkachtige huid, waarmee de takken zich vasthechten aan boomschors en ander gewas, aldus de plant steunend; anderszins nemen de takken met de luchtwortels voedsel op uit de vochtige dampkring. Andere stamouders, enkele Cereussoorten, groeien eveneens epifytisch, of op de bodem in luchtige voedzame grond, enkele op humusrijke berghellingen op grote hoogte. Door het inkruisen van deze soorten zijn sterke en groeiachtige planten ontstaan met mooie bloemen en een groot aanpassingsvermogen.

De korte rusttijd van de Phyllo's valt in de winter, van 4 weken voor de korte dag tot 4 à 5 weken na die dag is voldoende. De spaarzame watergift in die tijd is afhankelijk van temperatuur en luchtvochtigheid, een juiste hoeveelheid is niet aan te geven; de potgrond mag in geen geval stofdroog worden. Men trachte het zo te regelen dat nieuwe groei niet kan plaatsvinden en de takken niet inschrompelen. De potten geplaatst in een sierpot waarin de overtollige ruimte gevuld is met turf-molm, die af en toe met wat water wordt vochtig gehouden, geeft de volgende voordelen: de potgrond droogt niet snel uit, de wortels sterven niet af, de potten zijn beveiligd tegen zombestraling, het uit de turf-molm verdampende water geeft vochtige lucht tussen de takken. Bij droge kamerlucht nevelt men licht en hangt men 's nachts een natte doek over de planten. Bij felle vorst zet men de planten iets terug en/of beschut ze met dubbelgevouwen, in elkaar geschoven kranten tussen plant en venster. Van maart tot september moet op vensterbanken van oost over zuid tot west tijdens hoge stand van de zon met transparant vloeipapier of tulen gordijn geschermd worden.

(Slot volgt)

Onze lezers schrijven . . .

Blikcultuur of volle grond?

De heer W. G. T. Mebius te Leeuwarden schrijft :

Veel is er al geschreven over blikcultuur of gewone potten. Een ieder zal wel overtuigd zijn, dat blikcultuur veel beter is. Nu heb ik wel gehoord dat leden hun planten uit de volle grond van het tablet haalden en alles in potten zetten. Graag zou ik willen weten of dit wel juist is. Vorig jaar had ik in mijn platte bak ook planten in blik en in plastic, de rest in kistjes, dus niet ingegraven. Weken achtereen heb ik 's morgens \pm 12 uur en 's avonds de temperatuur van de grond in de potten opgenomen. Daaruit bleek, dat de temperatuur in blik en plastic 's morgens altijd hoger was dan de temperatuur van de aarde in de bakken; 's avonds bleef de temperatuur in de bakken langer op peil dan in de potten.

Dit voorjaar heb ik alles verpot. Nu bleek me dat het wortelgestel van de planten uit de bakken veel beter ontwikkeld was dan in de potten.

Om nu terug te komen op de mensen, die planten uit de volle grond zetten in plasticpotten. In Succulenta is altijd beweerd : potten zijn onnatuurlijk; in de natuur staan planten niet in een pot en dus ook niet in blik. Als er nu b.v. 100 planten in blik op een tablet staan kunnen de potten niet allemaal direct door de zon verwarmd worden en zo zal m.i. het voordeel van het blik of de plasticpot komen te vervallen.

Zou het niet zo zijn, dat als straks de blik-epidemie uitgewoed is, we weer terugkeren tot de oude beproefde methode ? n.l. planten in de volle grond en in de volle zon ? Graag zou ik willen dat meer ervaren liefhebbers hier iets over schreven. Het is toch iets dat ons allen interesseert ?

Naschrift van de Redactie : Een liefhebber zal eerst voor zich zelf moeten uitmaken, of hij zijn planten in de volle grond van het tablet of in potten, eventueel blikken zal plaatsen. Het is wel mogelijk, dat de huidige blikrage deze beslissing kan beïnvloeden, maar de kwestie pot/blik staat er dus buiten.

Cultuur in de volle grond heeft zeker grote voordelen, maar lang niet iedere plant kan er tegen en zij, die gewend zijn hun vetplanten en cactussen uit te planten zullen dat ook wel weten en zij zullen rustig op de beproefde wijze voortgaan.

Kweekt men niet in de volle grond, dan pas komt aan de orde of men de potten al dan niet door blikken moet vervangen. Maar hoe dit ook uitvalt, het lijkt me onverstandig potten en blikken door elkaar te zetten. Wij hebben met de blikcultuur zeer goede resultaten.

ONZE VOORZITTER GERIDDERD

Onze voorzitter, de heer A. F. H. Buining, burgemeester van Leusden en Stoutenburg, werd benoemd tot Ridder in de orde van Oranje-Nassau. Hartelijke gelukwensen met deze Koninklijke onderscheiding.

Alg. Vergadering op zaterdag 26 juni 1965

Het programma voor de Algemene Vergadering op 26 juni a.s. te Utrecht is als volgt samengesteld :

- 10.00 uur : Verzamelen vóór het gebouw van „Kunsten en Wetenschappen”, Mariaplaats 27 te Utrecht. De Afdeling Utrecht zal ons per besproken autobus van de Mabo begeleiden naar de kwekerij van Gebr. van Stralen, Daalseweg 140, Utrecht, waar ook o.a. de verzameling van de heer Diemel is ondergebracht. De gehuurde bus komt voor rekening van de vereniging.
- 12.15 uur : Einde van de excursie, waarna door de deelnemers eventueel een koude of warme lunch in het bovengenoemde gebouw kan worden gebruikt.
- 14.00 uur : Aanvang Algemene Vergadering in het gebouw van „Kunsten en Wetenschappen”, Mariaplaats 27 te Utrecht.

AGENDA ALGEMENE VERGADERING :

1. Opening.
2. Notulen der vorige Algemene Vergadering
3. Verslag der werkzaamheden over 1964.
4. Rekening en verantwoording van het financieel beheer der vereniging over 1964, met verslag kascontrole-commissie afd. Utrecht.
5. Begroting 1965.
6. Ingekomen stukken en voorstellen.
7. Benoeming van twee periodiek aftredende hoofdbestuursleden en voorstel tot het benoemen van een vertegenwoordiger van de afd. IJmond in het hoofdbetuur.
8. Vaststelling contributie 1966.
9. Benoeming commissie van twee leden voor het nazien der rekening en verantwoording van de vereniging over 1965.
10. Vaststelling plaats volgende Algemene Vergadering.
11. Rondvraag.
12. Sluiting.

Stemgerechtigd zijn alleen de ter vergadering aanwezig zijnde ereleden, afgevaardigden, verspreid wonende leden en hoofdbestuursleden. Iedere afdeling heeft het recht een afgevaardigde en plaatsvervangend afgevaardigde te benoemen. De reiskosten van één afgevaardigde per afdeling naar de Algemene Vergadering worden vergoed door de vereniging. De namen der afgevaardigden worden ingewacht **uiterlijk 19 juni a.s.** bij de secretaresse, mevrouw J. Grullemans van Berghem, Heereweg 19, Lisse.

Toelichting punt 6 : het hoofdbestuur stelt voor, de heer G. J. Mol te Amsterdam, onder-voorzitter van Succulenta, te benoemen tot erelid van de vereniging.

Toelichting punt 7 : het hoofdbestuur stelt voor, de heer A. F. H. Buining te verzoeken nogmaals voor een jaar de functie van voorzitter te willen waarnemen. Het hoofdbestuurslid, de heer Entrop te Heusden stelt zich wederom herkiesbaar voor zijn functie als vertegenwoordiger der afd. Gorinchem. Als vertegenwoordiger in het hoofdbestuur wordt door de afd. IJmond voorgesteld, de heer van Wiligen te IJmuiden.

Toelichting punt 8 : het hoofdbestuur stelt voor, de contributie van de vereniging met ingang van 1 januari 1966 te verhogen met f 1,00.

Bestuursmededelingen

CONTRIBUTIE 1965

Verspreid wonende leden, d.w.z. leden, die niet aangesloten zijn bij een afdeling, worden verzocht, indien zij nog geen contributie 1965 hebben voldaan, ter voorkoming van veel onnodig werk en ter besparing der inningskosten, het bedrag van f 7,50 (voor het buitenland f 8,50) zo spoedig mogelijk te storten op postrekening no. 83 35 50 ten name van Alg. Penningmeester Succulenta, Spoorstraat 106a, Leeuwarden.

Na 1 juli 1965 wordt over het verschuldigde bedrag per P.T.T. beschikt, met verhoging van 50 cent incassokosten.

Alg. Penningmeester.

HET CLICHEFONDS

De zaden van het Clichéfonds zijn bijna op; de verkoop is vanaf midden mei gestaakt.

AFD. AMSTERDAM

Bijeenkomst op 28 mei 1965 om 8 uur 's avonds op het Schooltuinencomplex aan de De Boelelaan hoek Karel Lotsy-laan, Buitenveldert. Deze avond houden we onze jaarlijkse ruilbeurs, en we rekenen op een grote opkomst.

Mevr. A. M. LAGEMAN-STÖVE,
Kierkegaardstraat 27, Amstelveen.

AFD. GRONINGEN 10 JAAR.

De afd. Groningen van Succulenta viert dit jaar haar 10-jarig bestaan.

Reeds lang bestaan er plannen dit lustrum op treffende wijze te gedenken. Besloten werd een tentoonstelling te organiseren op zaterdag 29 mei a.s. In de afdelingsvergadering van 22 april zijn de plannen tot in de finesses uitgewerkt en is een actiecomité benoemd. De expositie zal worden gehouden in één der kassen van de Hortus Botanicus. Gaarne zouden we hiervoor nog een paar grote foto's van succulenten willen hebben. Is er mogelijk iemand die ons deze kan verschaffen? Na de tentoonstelling worden ze franko teruggezonden, terwijl de kosten door ons worden vergoed. Het formaat moet minstens 18 x 24 cm zijn. Wie kan helpen?

G. J. EILANDER, voorzitter,
Amstelstraat 24, Groningen.

**Mijn verzameling
bloeit en groeit**

met **Etisso**®

Reeds jaren gebruik ik Etisso cactusmesttabletten. En met veel succes, want kenner en leek staan er van te kijken hoe gezond en gaaf mijn cactussen zijn.

Wat is het geheim?

Etisso is speciaal samengesteld voor en aangepast aan de voedselopname van cactus en vetplanten. Het is mest in tabletvorm. Voor de kenners spreekt onderstaande analyse boekdelen: 8% stikstof, waarvan 4% ammoniumstikstof en 4% nitraatstikstof. 15% fosforzuur, oplosbaar in water. 20% kali, oplosbaar in water.

MENGMESTSTOF 8 + 15 + 20

Etisso®

CACTUS MESTTABLETTE

verkrijgbaar bij bloemisten,
zaadhandelaren en drogisten.

MEDICA N.V. 's-HERTOGENBOSCH

Onze nieuwe

ZADENLIJST

van cactussen en andere succulenten
is weer GRATIS verkrijgbaar

Fa. K. EDELMAN - REEUWIJK

D. BOUWMAN
IMPORT — EXPORT

Grote sortering Cactussen
en prima Vetplanten

DIJKWEG 56b — NAALDWIJK
Telefoon 01740—5168.

Inkoop-Verkoop Import-Export
CACTUSSEN EN VETPLANTEN

W. J. VAN KEMPEN

Brakkenstein — Nijmegen
Driehuizerweg 327, Tel. 08800-53377

„THOVADEC” PLASTIC BLOEMPOTTEN

in de maten 5 t/m 14 cm
voor NEDERLAND

Thovadec Plastic's Holland N.V.
Bloemenstraat 46 — Ter Aar
Telefoon (01722) 137

in normale en lage modellen
voor BELGIE

„Thovadec”
Meerstraat 55, Heusden, Gent
Telefoon (09) 28 41 74

RUIL- EN VERKOOP

Voor buitenlands lid gevraagd: Succulenta, jaargang 1—5 (1919—1923); jrg. 7 en 8 (1925—1926); jrg. 22—25 (1940—1943), en andere cactus- en vetplanten-literatuur. Eventueel in ruil voor oude jaargangen van Desert Plant Life. Aanbiedingen te richten aan J. C. VAN KEPPEL, Jonkerlaan 14, Wassenaar, tel. 01751—4379.

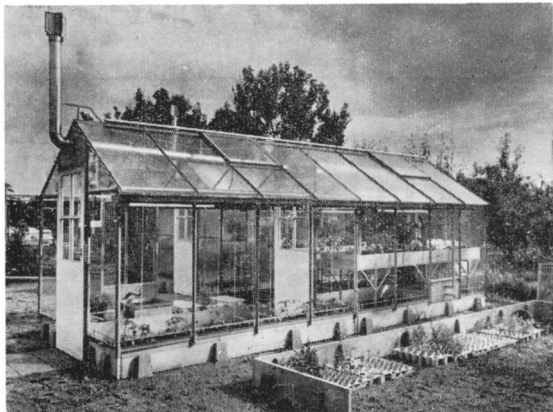
NIEUWE LEDEN :

A. J. A. Mulder, Molenstraat 59,
Farmsum (Gron.)
J. Kamps, Waterstraat 13/I, Delfzijl
F. J. Dorscheidt, Kruisstraat 10, Kerk-
rade
Mevr. A. Wijnen-Rook, Groenedijk 3,
Nieuwerkerk a. d. IJssel
Mevr. G. E. Baarsma, Noord-Lingedijk
4, Kedichem
J. M. van Ham, Caan van Necklaan 202,
Leidschendam

A. K. Kreuzen, Boksdooornstraat 52,
Den Haag
E. H. G. IJzelendoorn, Meppelweg 319,
Den Haag
G. Rutten, Irenestraat 4, Pijnacker z.h.
A. P. Ontzigt, Stationsweg 17, Aals-
meer
P. S. Hogervorst, Bloemenstraat 46,
Ter Aar.
Mevr. H. Houtman-Rensing, Burgers-
dijkstraat 37, Den Haag.
J. G. A. Smekens, Mathenesserweg 66c,
Rotterdam-7
E. N. F. M. Abbing, Obrechtstraat 149,
Den Haag.

BELGIE :

T. Peeters, Dorpstraat 64, Kessel, Lier,
België
Joz. Pieters, Vooruitgangstraat 94,
Willebroek Antwerpen, België
Guido Beers, Drakenhoflaan 186
Deurne-Zuid, Antwerpen, België
Petr. Nelen, Hogeweg 326, Hoevenen-
Antwerpen, België
Edm. Luycx, Nieuwe Baan 55,
Geraardsbergen, België

't Is buitengewoon zoals
G R A A F L A N D aan
alles heeft gedacht.

De uitvoering, beglazing,
verwarming, verlichting
etc. : Alles toont U vak-
manschap en liefde
voor bloemen en planten.

**DE G R A A F L A N D -
B R O E I K A S J E S**

zijn dan ook het resultaat van jarenlange ontwikkeling en ervaring van verbetering en vervolmaking. — Gaat U echter niet alleen af op wat wij in deze advertentie vermelden, maar bezoekt U **geheel vrijblijvend** onze demonstratietuin eens, waarin verschillende modellen en uitvoeringen ter Uwer attentie staan opgesteld.

OOK 's Zaterdags geopend van 9—18 uur.

FIRMA CHR. GRAAFLAND

Utrechtseweg 37-39 — **VLEUTEN** — Telefoon 03407-267

Reeds 15 jaar bouwen wij broeikasjes voor de privé-sector.

CACTUSSEN
VETPLANTEN

H. v. DONKELAAR

CACTUSWEKERIJ — WERKENDAM — TELEFOON 01835—430

Regelmatig nieuwe Importen uit Zuid-Afrika. — Agent van Succulenta Nurseries Z.-Afrika.
VRAAGT ONZE PRIJSLIJST 1965 — MEER DAN 2000 SOORTEN.

Zaterdag de gehele dag voor liefhebbers geopend. — Zondags gesloten.

Cactuswekerij **A. N. BULTHUIS & Co. C.V.**

PROVINCIALEWEG OOST 8 - COTHEN (U.) — TELEFOON 03436—267

Uitgebreid sortiment vetplanten en cactussen, speciaal Mammillaria's
OEHMEA NELSONII (geënt)

Schrijf er vandaag nog om

ONZE NIEUWE KATALOGUS voor 1965 is verschenen
(44 blz., 60 afbeeldingen) **WIJ BIEDEN U :**

A L L E S V O O R D E C A C T U S L I E F H E B B E R

Meer dan **1000 verschillende soorten**, een rijke keus in de belangrijkste vakliteratuur, zaaitesten met ingebouwde verwarming, apparatuur voor klimaatregeling in Uw kas, enz.

**H. E. B O R N - 581 WITTEN - BOMMERN
BERGHEIDE 2 — DUITSLAND**